

bring*). I flere Love ere særlige Friste satte for Erstatningskrav paa Entreprenører, navnlig Bygningsentreprenører, i Anledning af Mangler ved udførte Arbejder**). I nogle Lovgivninger finde lignende korte Friste, som ere foreskrevne for Ansvar i Anledning af Mangler ved solgte Ting, Anvendelse paa Ansvar i Anledning af Banhjemmel***). — I den østerrigste Civillovbog †) er til Paatale af Krav paa en Lejer af fast Ejendom, Laantager eller Depositar i Anledning af Bestadigelse af den udlejede Ejendom eller af den laante eller deponerede Ting fastsat en meget kort Frist, regnet fra Ejendommens Fratræden eller Tingens Tilbagelevering. — Den ovenomtalte Bestemmelse i sidstnævnte Lovbog, som hjemler en almindelig tre Aars Forældelse af Erstatningskrav uden for Kontraktforhold, omfatter ogsaa, uden nogen nærmere Begrænsning, Erstatningskrav i Kontraktforhold.

Et andet, endnu vigtigere Omraade, paa hvilket nyere kontinental Lovgivning i stedse voksende Omfang har gjort Brug af korte Forældelsesfrister for Fordringer, for hvis Vedkommende saadanne ikke findes i nordisk Ret, er kontraktmæssige Fordringer, som stiftes i daglig Handel og Wandel og efter deres Natur ere bestemte til hurtig Afgørelse, samt Fordringer paa Renter og andre periodisk forfaldende Ydelser. I det følgende skal gives en Oversigt over den Udvikling, gennem hvilken korte Forældelsesfrister paa dette sidste Omraade efterhaanden have vundet saa stor Udbredelse i fremmede kontinentale Lovgivninger.

Sit Udspring har denne Lovgivningsbevægelse haft i den franske Lovgivning, hvor herhen hørende Bestemmelser havde gældt i lang Tid, inden de ved at optages

i de Napoleonske Lovbøger bleve Genstand for Efterligning i andre Lande*). En Forordning af 1510 foreskrev dels en seks Maaneders Forældelse af en hel Del nærmere opregnede Klasser Næringsdrivendes Fordringer paa Runder for leverede Varer, dels en fem Aars Forældelse af Restancer af stedsbevarende Renter. Omraadet for den første af disse Forældelser udvidedes i Tidens Løb dels ved de forskellige Provinser's Coutumes, dels ved almindelige Love for hele Riget, navnlig Ludvig den Fjortendes Ordonnance sur le Commerce af 1673; for flere eller færre Fordringer ændredes i de forskellige Landsdele Fristen til et Aar. Under den korte Forældelse findes efterhaanden inddraget Lægers og Læreres Fordringer paa Honorar, Fordring paa Løn, som have af Tyende og andre Personer i fast Tjeneste samt Daglejere; for Sagsføreres Krav paa Salær foreskredes ligeledes en kort Frist, nogle Steder to, andre Steder fem Aar. Paa tilsvarende Maade blev Omraadet for fem Aars Forældelsen efter Forordningen af 1510 efterhaanden udvidet; en Forordning af 1629 gav denne Forældelse Anvendelse paa Forpagningsafgift og Leje af Husrum. Det vil af det følgende ses, at endnu den seneste Lovgivning paa dette Omraade temmelig nøje har holdt sig i de Spor, som vare dannede i den gamle franske Ret.

Alle de her omtalte korte Præskriptioner optoges i Code civil's Artt. 2271 ff., med Henhyn til hvis Indhold henvises til Gengivelsen i nedenstaaende Tillæg under Nr. 1. Ogsaa paa Sverrigens Omraade havde den ældre franske Ret for Fordringer af omhandlede Art udviklet Forældelsesbestemmelser, som med Udvidelser ere optagne i Code de Commerce, hvorfra de atter have fundet Vej til andre nyere Handelslovbøger, derimellem den tyske Handelslovbog; de herhen hørende Bestemmelser i den franske og tyske Handelslovbog ville findes gengivne i Tillægget under Nr. 2 og 3. Paa flere andre Omraader indeholder Code de Commerce,

*) Se Code de commerce Art. 108, den tyske Handelslovbog Artt. 386 og 408, svejtsisk Obligationretslov Art. 464, den italienske Handelslovbog Art. 415; tysk Reglement for Jernbanedrift 11te Maj 1874 §§ 29, 64 og 69. Herhen hørende Bestemmelser findes ogsaa i de forskellige Landes Postlove og i de internationale Postkonventioner.

***) Se saaledes Code civil Artt. 1676 og 2270, hollandsk Civillovbog Art. 1645, italiensk Civillovbog Art. 1639, svejtsisk Obligationretslov Art. 362, den preussiske Landret I. 11 § 968.

****) Se saaledes den preussiske Landret I. 5 §§ 344—45, den østerrigste Civillovbog § 933, den sachske Civillovbog § 946.

†) §§ 967, 982 1111.

*) Eldre Lovbestemmelser, der umiskendeligt ere Efterligninger af Bestemmelserne i den gamle franske Ret, findes navnlig i sloss Ret. I Forældelsesbestemmelserne i den dansk-norske Forordning om Kommercen af 16de April 1681 Kap. II. §§ 5 og 6, som atter traaede ud af Kraft ved Indførelsen af Kapitlen den Femtes Lovbøger, forelaa sikkert en Efterligning af de i Tilsten omtalte Bestemmelser i den franske Ordonnance sur le Commerce af 1673.